

Motion till Landsmötet 2016

Rätten till naturresurser – En samling kring Matsuveränitet – En nationell jordbrukspolitik.

I dag är vi nästan helt importberoende av livsmedel. Från länder som behöver marken för att försörja sin egen befolkning. Jag menar att Sverige är skyldigt att bruka den potential som finns i jordbruket. Därför att EU har kontrollen över jordbrukspolitiken men Sverige har skyldigheten att sköta försörjningen av mat till sin befolkning. Vi måste diskutera orsakerna till varför vi idag föder oss på jordbruk utanför landet och vilka åtgärder som krävs för att styra in jordbruket med målet inriktat på ett internationellt begrepp: Food Sovereignty, - Matsuveränitet - **Rätten till ett nationellt jordbruk med fria bönder och medborgare som kan föda oss långsiktigt för generationer framöver på ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart sätt.** Detta kallas i Sverige, på ett föraktfullt sätt, för Matnationalism.

En nationell jordbrukspolitik grundad på en internationell solidaritet där varje nation har rätt att försörja sitt folk med eget jordbruk.

I frågor om frihandel och industrialisering av jordbruket ser man hur politiska systemförändringar internationellt och med industrins ökade kontroll över bönder, tvingar bönderna till anpassning eller att avsluta sin verksamhet. Nu förhandlas det om ytterligare frihandelsavtal, bilaterala avtal, bl.a. ett 'Transatlantiskt handels- och investeringsavtal' med USA, TTIP. Vi måste sätta fokus på de politiska beslut som gör att förvaltningen av naturresurserna allt mer kontrolleras av andra intressen än brukarnas. I första hand spekulationsintressen från inrikes och multinationella storbolag, men inte minst svensk byråkratis och de urbana maktintressen som blivit allt starkare under de senaste decennierna.

Vi ser hur dessa strukturer påverkar bönder på likartade sätt i hela Sverige, likväl som runt hela världen. Detta har medfört att det inom den internationella bonderörelsen Via Campesina som organiserar över 250 miljoner medlemmar

tillsammans fokuserar på Livsmedelssuveränitet som politisk funktion!

Food Sovereignty – Livsmedelssuveränitet - Matnationalismen - ställer upp vissa basala krav. Dessa är bönders tillgång till Jord, Vatten, Utsäde.

Jorden att odla - Markägandet måste garanteras! "Landgrabbing", baggböleri, genom bolagisering av mark, som är en genuin svensk erfarenhet, som stoppades med lagstiftning för hundra år sedan, är åter uppe till debatt. Släpp inte fram landgrabbing/baggbölet igen! Bönder skall ha rätten att odla enligt traditionella metoder utan intrång och styrning av samhället.

Vatten för livet - Utan vatten är ingen odling möjlig. Ett problem som inte bara finns i torra områden i världen utan även i Sverige via vantolkade EU-direktiv som Vattendirektivet

Livets kärna – Utsädet. Växter och Husdjur måste vara i bondens ägo och inte i bolagsägo som patenterade GMO-produkter. Den svenska erfarenheten av Växtförädlingsavgiften är illa nog. De rättsvidriga djurstölder/ statliga egendomsstölder med djurskydd som täckmantel, som blir allt värre, måste upphöra och de drabbade ersätts för sina förluster då detta strider mot alla rimliga rättsliga internationella principer.

Sist men inte minst. **Ett ekonomiskt skydd** via tullar och olika reglersystem för att skydda bönderna mot dumpingverksamhet.

Utan detta kan inget jordbruk räddas.

Att nu Europeiska Unionen bestämt att exportstöden, som just är dumpingverksamhet, skall upphöra, är en framgång för hela världens bönder. Men då krävs att den nationella politiken tar ansvar för resten av Food Sovereignty! Jordbrukspolitiken måste därför formuleras som - **LIVSMEDELSSUVERÄNITET**

Thomas Gunnarson
Edared